

[Justitsministeren.]

nyder. I det hele taget er kriteriet „gængs ammunition“ behæftet med usikkerhed. Enten bliver man som nu afhængig af, hvad der til enhver tid kan oplyses om ammunitionsfabrikationen i hele verden, eller også bliver det nødvendigt i bekendtgørelsesform at udarbejde lister over fabrikater af gængs ammunition. Disse lister vil blive på flere hundrede numre, og de må jævnlige ændres.

For den lovlydige borger, der ønsker at anskaffe sig et gammelt bagladevåben, vil det på grundlag af en positivliste over gængs ammunition være vanskeligt at afgøre, om erhvervelsen kræver tilladelse eller den ikke gør det. Håndskydevåben bærer nemlig ofte ikke nogen påskrift om, hvilken ammunition der er anvendelig til det pågældende våben, så den, der står og skal købe sådan et gammelt våben, svæver i uvished om, hvorvidt det nu er lovligt eller ikke, hvorvidt han skal søge tilladelse eller ikke. Det kriterium, justitsministeriets lovforslag bygger på, nemlig et alders- og et modelkriterium, er ikke behæftet med de samme usikkerhedsmomenter. Det er knyttet til selve den genstand, der er tale om at erhverve, og kriteriet er ikke genstand for forandring. Det er jo uheldigt overhovedet at operere med et kriterium, som stadig ændres.

Jeg vil altså advare mod, at man gør lovligheden af at erhverve et våben afhængig af et ammunitionskriterium.

Sluttelig vil jeg til hr. Erik Hansen og andre, der taler meget om skat på sport i forbindelse med dette lovforslag, nævner jagt og siger, at det er en sportsudøvelse, som vi nu vil belægge med skat, sige, at jeg, der selv i mange år har været jæger, udmærket godt ved, hvilke omkostninger der er forbundet med at leje jagt og gå på jagt. Det er omkostninger i størrelsesordenen fra 1.000, 2.000, 3.000 kr. og op til 50.000 kr. om året. Jeg ved godt, at det ikke er almindeligt på landet, men jeg kender mange, der betaler beløb op mod den størrelse for at gå på jagt. Men selv for en almindelig jagt på en gård på en 100 tdr. land er det ikke usædvanligt, at der betales 1.000 kr. i årlig jagtleje. Det ved hr. Erik Hansen. I sammenligning hermed må jeg nok sige, at de skillinger, der her er tale om, er for bagateller at regne.

Jeg skal anbefale, at man stemmer for de af udvalget eller flertallet tiltrådte ændringsforslag og imod de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Hans Toft: Jeg takker ministeren for svaret om de seneste våbentyverier. Jeg forstod ikke helt, om ministerens bemærkninger skulle forstås sådan, at man havde overvejelser i retning af at skærpe sikkerhedsforanstaltningerne omkring våbendepoterne, således at man måske ad denne vej kunne hindre de våbentyverier, som har fundet sted på de militære anlæg og hos politiet, ikke mindst i den seneste tid.

Her er ministeren og jeg altså enige om, at der skal ske noget. Men når ministeren prøver ligesom at føre debatten over i, at jeg dog erkender, at der skal kontrol med våben, må jeg spørge: hvor i alverden har ministeren fået et andet indtryk fra? Vi erklærer os rede til at skærpe våbenlovens bestemmelser, men vi vil ikke være med til at indføre gebyrerne, bl. a. fordi politimesterforeningens formand til os har sagt, at det vil være med til at fremkalde endnu flere illegale våbenbesiddelser. Det er noget, der går i den stik modsatte retning af det, jeg rejste i mit første spørgsmål om våbentyverierne.

Med hensyn til Dansk Idræts-Forbunds medlemsblad vil jeg bede ministeren komme herop og nærmere forklare, hvad det var, han mente med, at min argumentationsform var på det plan, som Dansk Idræts-Forbunds medlemsblad befinder sig på. Det, jeg hentydede til — og det tror jeg også hr. Otto Mørch hentydede til — var, at der var visse personer, der skulle anvendes som skydeskive i visse henseender. Hvis det er det plan for argumentation, ministeren mener jeg har bevæget mig ned under, vil jeg kræve en undskyldning af ministeren.

Ministeren har ikke besvaret mine spørgsmål. Forskelsbehandlingen mellem De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger og Dansk Skytte Union: ikke besvaret, Politimesterforeningens skrivelse: ikke besvaret. At vi er de eneste i verden, der nu indfører sportsskat: ikke besvaret. Ministeren kalder det besvarelse. Hr. Otto Mørch siger, at vi ikke skal føre tilskudspolitik til sporten over våbenloven, og det er jeg enig